

oznanilo

Ne obstaja
 prav nobena druga
 prenova našega sveta
 kot ta,
 da v starih okoliščinah
 postanemo novi ljudje.
(Stanko Cajnkar)

2. postna nedelja

leto IX /2010-18
 25. februar 2018

Mr 9,2–10

GLAS, KI JE NAMENJEN TUDI NAM

Spremenjenje se je zgodilo pred očmi učencev. Ne kar nekje, temveč prav pred njihovimi očmi in zanje. Njim je namenjen tudi glas z neba, ki kliče tudi nam: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!« Jezusovi učenci tako lahko spoznajo v kakšnem odnosu je Jezus z Bogom. Hkrati pa jim je tudi povedano, kaj takšen odnos med Očetom in Sinom pomeni zanje. To, da je Jezus Božji Sin, jih zavezuje, da ga poslušajo. Enako velja za nas! Hkrati se v Jezusovem odnosu z Bogom skriva njegov

pomen za človeka. Če bi Jezusu odrekli Božje sinovstvo, bi izgubil ves posebni njemu lastni pomen za svet. Pri Jezusovem odnosu z Bogom torej ne gre za nek poljuben, teoretičen problem, ki bi imel le majhen pomen ali pa ne bi imel sploh nobenega pomena za krščansko vero in življenje. V tem odnosu se razkriva, kakšen je Jezusov odnos do nas ljudi, kaj za nas pomeni, kakšna pričakovanja lahko stavimo

nanj in kakšne so zato naše dolžnosti, ki nam jih nalaga. Bog sam je Jezusa priznal za svojega ljubljenega Sina. Mojzes in Elija sta bila prva med Božjimi

hlapci. Jezus pa je ljubljeni Božji Sin. Od Boga ni prejel le svojega poslanstva, temveč vse svoje bivanje. Bog zato ne izpove samo, da je Jezus njegov Sin, temveč izpove tudi svojo ljubezen do tega Sina. Jezus z njim ni le v realnem odnosu sina, temveč tudi v aktualno živem ljubezenskem odnosu. Ta odnos pa je središčna skrivnost Jezusove osebe. Jezus Boga ne pozna le od daleč kot Gospoda, tako kot sta ga poznala Mojzes in Elija. Pozna ga kot Očeta. Jezus nenazadnje prinaša tudi dokončno resnico o Bogu, kajti nihče Bogu ne more biti bližje kot on in nihče o njem ni prinesel tako velike novice. Doslej je Izrael poslušal Mojzesa in Elija. Zdaj naj posluša Jezusa. In evangelij nam polaga danes na srce prav to: »Spoznajte že! Njega poslušajte!«

Preden se lotišboljševati svet,
pojdi trikrat skozi svojo lastno hišo.
(kitajska modrost)

Čez šest dni je Jezus vzel Petra, Jakoba in Janeza in jih same zase peljal na visoko goro. Vpričo njih se je spremenil.

Njegova oblačila so postala bleščeča, nadvse bela, da jih tako ne more pobeliti noben belivec na svetu. Naredil se je oblak in jih obsenčil. In iz oblaka se je zaslišal glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!« (Mr 9,1–3.7)

Biti srečen v dvoje

Neki mož je pisal: »Pravkar sem prekinil z vsemogočimi spori s svojo ženo. Trdno sva sklenila, da bova

začela na novo in imela več razumevanja drug za drugega.

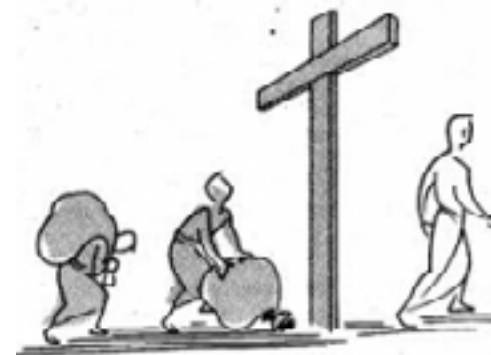
V naši družini nikoli več ne bo vojne!« Domačim prepirom se ne moreš izogniti, toda ne dopusti, da se drobni spopadi razrastejo v nasprotni fronti. Nikoli ne pojdi

spat brez sprave. Življenje je prekratko, da bi bili dolgo sprti. Če živimo skupaj, moramo biti skupaj srečni. Ne jutri, ampak danes!

Moj Bog, daj,
da bi bil ob vsaki minuti tak,
kot si me ti želiš,
in da bi bil vselej tam, kjer me čakaš.
(Teilhard de Chardin)

GREH – KESANJE – SPREOBRNITEV

Greh je žalitev Boga in uničuje prijateljstvo z njim. Pokora pa teži za tem, da bi ga ljubili in se mu zopet izročili. Zato se vsak, ki se pokesa in po Jezusovi milosti stopi na pot pokore, vrača k Očetu, ki nas neizmerljivo ljubi. Vrača se h Kristusu, ki je sam sebe dal za nas, in k Svetemu Duhu, ki se je obilno razlil na nas. Postni čas je še posebej primeren, da skušamo v svojem življenju najti tiste reči in dejanja, ki nas delajo grešne. Prav je, da se Jezusu opravičimo za vse, kar smo ušpičili in kar nas je s tem oddaljilo od njega. Zavedati pa se moramo, da je kesanje (tega molimo tudi na začetku vsake maše, smo pa povabljeni, da je tudi del naše vsakodnevne molitve) smiselno samo, če naredimo resen sklep, da ne bom več grešil. V Jezusovo kraljestvo ljubezni je namreč možno stopiti samo po spreobrnitvi, to je po taki notranji spremembi človeka, da ta začne misliti in živeti v tisti ljubezni do Boga, ki nam jo je razodel Sin – Jezus Kristus. Resničnost pokore je torej odvisna od iskrenosti kesanja. Spreobrnitev mora človeka globlje razsvetljevati in ga narediti bolj in bolj podobnega Jezusu.

In kako je ljubil Jezus? O tem nam govorijo evangelisti v Svetem pismu. To resnično ljubezen so doživljali tako njegovi apostoli kot vsi drugi, ki so se zbirali ob njem. Vsi so si zapomnili, kolikokrat je bil potrpežljiv z njimi, ko česa niso mogli ali niso hoteli razumeti, in kolikokrat jim je odpustil, ko so delali napake. In dobro so vedeli, kako ljubi prav vse ljudi, saj je številnim pomagal, da so spet našli zdravje in veselje ter znova imeli možnost živeti skupaj. Tudi nam je pripravljen odpuščati, nas ozdravljati, če smo le mi pripravljene hoditi za njim. Postni čas je priložnost za našeboljšanje in graditev prijateljstva z njim.

Zrel človek je, kdor se v popolnosti zaveda samega sebe, ki ve, kaj hoče narediti iz svojega življenja, kašno vsebino in kakšen smisel mu hoče dati, in ki pri tem tudi ve, zakaj mu hoče dati prav tak smisel in tako vsebino.
(Anton Stres)

Kaj človeka

pripravi do kesanja?

Iz spoznanja osebne krivde zraste hrepenenje, da bi se poboljšali; to imenujemo kesanje. Dosežemo ga, ko vidimo protislovje med Božjo ljubeznijo in svojimi grehi. Tedaj smo polni bolečine nad svojimi grehi; sklenemo, da bomo svoje življenje spremenili, in vse svoje upanje stavimo na Božjo pomoč.

(KKC 1430–1433, 1490)

Pogosto odrivamo resničnost greha. Nekateri celo verjamejo, da bi morali proti občutkom krivde preprosto le psihološko ukrepati. Toda pristični občutki krivde so pomembni. To je tako kot v avtu: ko kazalec pokaže prekoračitev hitrosti, ni kriv kazalec, ampak voznik. Kolikor bolj se bližamo Bogu, ki je sama svetloba, toliko jasneje se pokažejo tudi naše senčne strani. Toda Bog ni svetloba, ki sežge, ampak svetloba, ki ozdravlja. Zato nas kesanje priganja, da gremo v svetlobo, v kateri bomo popolnoma ozdravljeni.

Trdna hiša

Zakonca zidata svojo hišo na trdnih tleh, samo če sta pripravljena gledati vedno z novimi očmi svojo resničnost in resničnost sozakonca ter jo sprejeti takšno, kakršna je. Del te resničnosti je dejstvo, da bosta morala iti skozi viharje in povodnji. Na tej skupni poti se bosta srečevala z viharnimi čustvi, s svojo nerazpoloženostjo, s čustvi, ki vznemirjajo, z ostrmi debatami in hudimi spori. Doživljala bosta, da bo prihajalo na površje marsikaj iz podzavesti, in bosta v nevarnosti, da ju spodkoplje. V takem trenutku bo pomembno pustiti podzavestnim potrebam, da pridejo na površje, in jih skupaj analizirati. Tako ne bodo spodkopale njune hiše, in zakon bo postala hiša, zidana na skalo, hiša, ob katero butajo valovi, ne da bi ji povzročali škodo. V tej hiši bodo našle zavetje tudi osebe, ki so v nevarnosti, da jih bo zdaj zdaj spodneslo vodovje. Zakon bo postal hiša, v kateri se bodo počutili doma tudi drugi ljudje in jo doživljali kot svoj dom.

Anselm Grün,

Zakon – blagoslov za skupno življenje

ENA IN ENA JE ENA

Bog nas je ustvaril kot spolna bitja. Vsi se zavedamo svojih spolnih želja in energije in za mnoge predstavlja spolnost najbolj vabljivo in prijetno stran življenje. Marsikdo napak meni, da krščanstvo nasprotuje spolnosti. Vendar to ni res, čeprav je od časa do časa prihajalo v zvezi s tem do zmotnih tolmačenj. Če se poglobimo v svetopisemski nauk, spoznamo, da je tudi naša spolnost Božji dar. Bog je ustvaril človeka po svojih podobi, po Božji podobi ga je ustvaril, moža in ženo ju je ustvaril. Bog ju je blagoslovil in Bo jima je rekel: »Rodita in se množita ...« (prim. 1 Mz 1,27). Bog je človeka ustvaril kot moža in ženo. To naj bi zadostovalo, da ovržemo mišljenje, po katerem naj bi Bog ustvaril človeka, hudič pa spolnost. Še pomembnejše je, da je Bog o stvarjenju moža in žene obema dal svojo lastno podobo. Oba je ustvaril Bog; ustvaril ju je zase in po svoji podobi. Seveda smo ljudje različni (na vso srečo), vendar smo enakoopravni. Sveto pismo pravi, da mož in žena, ko se drug drugemu izročita v spolni podaritvi, »postaneta eno«. Ta intimna pripadnost je ena najbolj dragocenih človekovih izkušenj. Je dar dobrega Stvarnika, zato se ga ni treba ne sramovati in ne bati. Dejstvo pa je, da Sveto pismo s takim navdušenjem govori le o spolnosti v zakonu. Bog nam je dal zakon kot var-

no zvezo, ki omogoča človeka vredne spolne odnose. Poroka izključuje druge – zakonca zapustita svoje starše in prijatelje in se drug drugemu podarita na izjemen osebni in zaupen način. Spolni odnos je najpopolnejša govorica telesa. Ni le nekaj, kar delamo, ampak je izraz tistega, kar smo. Zato kristjani odklanjamo predzakonsko spolnost in zakonsko nezvestobo, ampak ne zato, ker bi bili proti spolnosti. Kristjani jo zelo visoko cenimo, ker nas poživlja, poteši in razveseljuje hkrati. A zunaj zakonske zveze – trajnega sodelovanja, ljubezni in darovanja – je lahko le poceni izkušnja, ki nas oropa idealov.

*Andrew Knowles,
Življenjsko krščanstvo*

**Največji greh je
pomanjkanje ljubezni,
brezbrižnost do bližnjega.
Nobena bolezen, niti gobavost,
ne more tako popačiti človeka,
da v njem ne bi prepoznala
brata in sestre,
še več – trpečega Jezusa.
Mati Terezija**

Minljive posode smo, Gospod,
iz prsti si nas zgnetel,
v prah in pepel se bomo povrnili.

S postom ti želimo služiti,
darežljivost svojih rok ti ponujamo.

Ne maraš čemernih obrazov,
ne sprejemaš našega hvalisanja.

Za jasen pogled
in čisto dušo nas prosiš.

Skrivno dobroto boš obilno poplačal.

Tvoji smo, gneti svojo ilovico
in nam izoblikuj čuteče srce.

Z oljčnim pepelom zaznamovani
se ti zahvaljujemo za življenje
pa tudi za smrt.

Položila nas bo tebi v naročje.

Berta Golob

Kadar pa ti moliš,
pojdi v svojo sobo,
zapri vrata in mōli
k svojemu Očetu,
ki je na skrivnem.
In tvoj Oče,
ki vidi na skrivnem, ti bo povrnil.
»Kadar se postite,
se ne držite čemerno kakor hinavci;
kazijo namreč svoje obraze,
da pokažejo ljudem, kako se postijo.

Resnično, povem vam:

Dobili so svoje plačilo.

Kadar pa se ti postiš,
si pomazili glavo in umij obraz.
Tako ne boš pokazal ljudem,
da se postiš, ampak
svojemu Očetu, ki je na skritem.
In tvoj Oče, ki vidi na skritem,
ti bo povrnil. (Mt 6, 6.16–18)

**S. Ernesta
Charlotte
Butscher**
Redovnica -
sestra Ernesta
se je rodila leta
1921 v Ljubljani.
Zelo zgodaj je
izgubila očeta in

mater. S sedmi leti je prišla v internat
sester Usmiljenk v Ljubljani. Izučila
se je za učiteljico in želela vstopiti v
samostan, kar pa zara-
di vojne ni bilo mož-
no. Zaposlila se je kot
učiteljica v državni šoli.
Leta 1945 je pobegnila
v Avstrijo, kjer je v Bel-
jaku stopila v kontakt
s sestrami redovnica-
mi. Po nekaj letih dela
v bolnišnici se je vrnila
k svojemu osnovnemu

poklicu. Dobrih 30 let je z veseljem
in navdušenjem poučevala v ljud-
ski šoli v Antonigasse na Dunaju.
Od novembra 2009 je žive-
la v provincialni hiši v Gradcu.
S. Ernesta je umrla 13. feb-
ruarja 2018. Naj počiva v miru.

Obraz človeka, ki je ves dan delal,
je truden in oči so ugasle.

In vendar je na takem obrazu,
ki ga je utrudilo pošteno delo,
neka posebna ponosna zavest:
nisiem izgubil dneva.

(Roman Tominec)

Sestro Ernesto sem prvič srečala na
poti na Dunaj leta 1982. Na železniš-
ki postaji v Mariboru je vstopila na
vlak krhka, drobna nuna. Poma-
gala sem ji prevzeti njeno, za njo
pretežno prtljago, v nadaljevanju
vožnje sva v pogovoru našli nekaj
stičnih točk. V mojem naročju je
opazila ruski učbenik harmonije in
kontrapunkta, ki je pritegnil njeno
pozornost. Sama se je učila ruščino
(poleg turščine), bila učiteljica klavir-
ja v katoliški Antonijevi osnovni šoli
na Dunaju in nič kaj obotavljajoče,
mi je ponudila možnost, da bi tudi
jaz v času mojega študija kompozici-
je na Dunajski visoki šoli poučevala
klavir v šoli, ki so jo vodile sestre
usmiljenke. S tem mi je omogočila,
namesto tedenske vožnje z vlakom,
bivanje na Dunaju. Ves čas
poučevanja na Antonijevi osnovni
šoli so me dnevno pričakale njene
skromne dobrote, tople, bodrilne be-
sede, milina in molitev. Spremljala me
je skrbno, se vedno prisrčno razvese-
lila pogovora, ki je kljub dolgoletnemu
bivanju v Avstriji ved-
no potekal v lepi slovenščini.
Pomenila sem ji povezavo z njenim
rodnim domom Ljubljano. Zvesto jo
je spremljala v mislih in vsakič ob-
darovala svoje rojake po potrebi, v
nemirnih časih pomanjkanja. Njeno
srce se je naselilo tam, kjer so sprejeli
njeno življenjsko odločitev Božji pre-
danosti. Njen odločen, iskriv razum,
zvesta vera do Boga in zdrava svobod-

na volja jo je vodila od turske, hrvatske
obale, do njene rodne Ljubljane. Kljub
telesni navidezni šibkosti je z disci-
plino, strogo skromnostjo in vztraj-
no marljivostjo dosegla spoštljivih 96
let. V njeni večnosti se ji z ljubeznijo
zahvaljujemo vsi, ki smo bili deležni
njene dobrotljivosti, moč njenega
duha pa naj živi naprej v naših srcih.

Blaženka Arnič Lemež

SVETE MAŠE

V nedeljo 4. marca 2018, bomo
obhajili sveto mašo ob 55-letnici
prve maše za dunajske Slovence, ki
jo je v Bennogasse 21 daroval p. Ivan
Tomažič CMF, ustanovitelj Korotana
in veliki dobrotnik celovške Mohor-
jeve.

LJUBEZEN DO KRISTUSA

Blagor tistemu, ki ve, kaj se pravi ljubiti Jezusa in prezirati samega sebe zaradi Jezusa. Zaradi Ljubljenega moramo zapustiti, kar ljubimo, ker Jezus hoče, da njega ljubimo nad vse. Ljubezen do česar koli ustvarjenega je varljiva in nestalna; ljubezen do Jezusa pa zvesta in stanovitna. Kdor se oklepa ustvarjenega, bo z njim vred omahnil in padel; kdor pa objame Jezusa, bo trdno stal na veke. Ljubi in obdrži za prijatelja njega, ki te ne bo zapustil, če se vsi odvrnejo od tebe, in ne bo dopustil, da bi se nazadnje pogubil.

Ste se danes že nasmejali?

ZDRAVNIK – V mestnem avtobusu je nepopisna gneča, slab srak, vročina. Naenkrat se z zadnjega dela zasliši klic: »Zdravnik! Ali je tu kakšen zdravnik?« Na sprednjem delu avtobusa vstane moški in se z veliko težavo prebija v zadnji del avtobusa. »Kaj je narobe? Kako vam lahko pomagam?« vpraša, ko se mu uspe prebiti do njega. Mujo, ki mirno sedi na stolu in rešuje križanko, reče: »Bolezen grla, šest črk – veste besedo?«

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (Matija)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Post - spreobrnjenje

Post ni gladovna stavka in ne oblika političnega boja. Svetopisemski post je bistveno versko dejanje; pomeni živeti, kar učijo postava in preroki, kakor je govoril in delal Jezus. Sicer pa je tudi Jezus zavzel stališče do posta: ga ne obsoja, saj se mu je celo sam podvrgel za štirideset dni. Ožigosa pa določen način posta. Tako kakor miloščina in molitev tudi post preko čudaškega obnašanja ne sme postati sredstvo lastne koristi. Post kot bogočastje, kot služenje Bogu, kot znamenje, da se preko pokore želimo vrniti k njemu in ponovno vzpostaviti pravi odnos z njim in z brati, je treba uresničevati na skrivnem. Če ravnamo drugače, če iščemo pohvalo drugih, pomeni, da potvarjamo njegov pomen in ravnano hinavsko.

Mario Galizzi, Evangelij po Mateju